

L'homilia dominical

15/04/2018 - Tercer diumenge - Temps Pasqual

Ac 3,13-15.17-19

1 Jn 2,1-5a

Lc 24,35-48

Diu Pere a la lectura dels Fets dels Apòstols:

“Ja sé, germans, que ni vosaltres ni els vostres dirigents no sabíeu el que fèieu, però ... ara, doncs, penediu-vos i convertiu-vos, i seran esborrades les vostres culpes”. Els qui escolten Pere, si deixen que el Senyor els obri els ulls perquè compreguin, poden arribar a creure i a fer cas de Jesucrist. Han d'aprendre que cal morir al pecat per néixer a una nova vida oberta a Déu i als altres des de l'amor incondicional.

Sovint ens porta molt de temps aprendre les lliçons profundes de la vida:

- que en un moment o altre hem de lliurar-nos completament;
- que som responsables del nostre propi destí;
- que l'amor creix fins a la maduresa passant per moltes reconciliacions;
- que mai no hi ha pau duradora sense justícia.

Potser ho sabem amb el cap, però no és sinó després d'una gran crisi, que aquestes paraules tornen a nosaltres, i les nostres ments s'hi obren. Només ara, i havent-ne fet experiència, podem ser-ne testimonis. Els testimonis parteixen de “Jerusalem”, el lloc on van abandonar el Senyor i on han experimentat que es va aixecar de la mort i va tornar a estar entre ells.

De vegades ens trobem amb persones que han estat ferides profundament. Ens sentim impacients amb elles, volem que confiïn en nosaltres immediatament i ens facin cas. Ens cal ser més com Jesús: caminar pas a pas amb elles, convidant-les a tocar i a veure per si mateixes, mostrant-les les nostres pròpies ferides, i donant exemple menjant davant dels seus ulls.

Somiem amb una societat millor, però ens podem desanimar pels propis fracassos o els fracassos de la gent bona. Ens calen testimonis de Jesús per posar-se entre nosaltres i dir: "La pau sigui amb vosaltres". I mostrar-nos les seves pròpies mans i peus ferits, mostrant-nos, des de la seva pròpia experiència, que tot en la Llei de Moisès, els Profetes i els Salms, s'ha de complir perquè les nostres ments puguin obrir-se i veure que està escrit en les lleis de la vida que tots els grans projectes han de morir només el tercer dia d'entre els morts.

Nosaltres som cridats a ser testimonis del Ressuscitat. Deixem que ens obri els ulls i el cor. Ens cal posar-nos-hi confiadament, però sense demora. L'alegria i les necessitats del món ens hi urgeixen.

Hi ha una fable que explica que tres dimonis venien a la terra per acabar el seu aprenentatge. Estaven parlant amb Satanàs, el cap dels dimonis, sobre els seus plans per temptar i arruïnar la humanitat. El primer va dir: "Jo els diria que no hi ha Déu." Però Satanàs va dir: "Això no n'enganyarà pas gaires, perquè saben que hi ha un Déu". El segon va dir: "Els diré que no hi ha infern". Satanàs va respondre: "No enganyaries a ningú d'aquesta manera, ja saben que hi ha un infern pel pecat". El tercer va dir: "Els diré que no hi ha pressa". "Ves-hi", va dir Satanàs, "i arruïnaràs les persones per milers". El més perillós de tots els deliris és que hi ha molt de temps.

Silvestre Falguera, sj.

L'homilia dominical - www.pregaria.cat